

Rekvirenternes ville have væsentlig Fordel af Anlægget af en ny Vandledning, skulde kunne tilpligte disse at deltage saavel i Udredelsen af den Godtgjørelse, som bliver at udrede til Grundens Eier, som i de med Anlæggets Udførelse og fremtidige Vedligeholdelse forbundne Byrder, har man ikke fundet Anledning til at optage. Ministeriet har ikke kunnet skjønne, at der i Forholdenes Betsafsenhed haves tilstrækkelig Jvite til at paalægge de paagjældende Lodbøiere en saadan Forpligtelse, og man maa derhos anse det for ialtsald overmaade tvivlsomt, om den nugsjældende Lovgivning hjemler en tilsvarende Regel.

Da det Tilfælde vil kunne indtræffe, at vel ikke Brugeren, men derimod Eieren af en Grund, over hvilken en ny Vandledning skal anlægges, kan have Interesse af at overtage Udførelsen af dette Anlæg, har man ment, at der bør aabnes ogsaa Sidstnævnte Udgang til efter Bestemmelse af Landvæsenkommissionen at overtage Udførelsen af Arbejdet. I Overensstemmelse hermed er 4de Stykke i Udkastets § 57 ændret. Da det derhos for Eieren og Brugeren er en frivillig Sag, om de ville paatage dem det nævnte Hverv, er der temmelig ikke tilstrækkelig Grund til at bibeholde den i sidste Punktum af samme Stykke optagne Bestemmelse, hvorefter Landvæsenkommissionen, naar Arbejdet udføres af Brugeren, skulde bestemme den denne herfor tilkommende Godtgjørelse.

58. I § 58, første Stykke, har man tilføjet en nærmere Bestemmelse om, hvor længe forud Brugeren af en Grund, over hvilken der er anlagt en Vandledning, hvis Vedligeholdelse paahviler en Anden, skal have Anmeldelse om de Vedligeholdelsesarbejder, der af denne agtes foretagne paa Brugers Grundom.

Saafernt Grundens Bruger i et Tilfælde af fornævnte Art formener, at han lider Skade ved, at Ledningen ikke holdes i behørig Orden, har Kommissionen i Paragrafens 2det Stykke henvist ham til at tilkalde Landvæsenkommissionen, som da skulde afgjøre, om Klagen er begrundet, og i bekræftende Fald bestemme, dels hvilken Erstatning der tilkommer Brugeren for den allerede lidte Skade, dels hvilke Foranstaltninger der skulle træffes for at afværge lignende Skade for Fremtiden. Denne Ordning er imidlertid afvigende fra, hvad der i Almindelighed gjælder med Hensyn til Afgjørelsen af Besværginger over Vedligeholdelsen af private Vandløb, og den vilde derhos ialtsald ofte medføre, at det blev uforholdsmæssig omstændeligt og kostbart for Brugeren at opnaa en Afgjørelse af, om Klagen er begrundet, samt at saa de mulige Mangler afhjulpne, hvorved han, da dette dog i Reglen vil være Hovedsagen for ham, medens Erstatningspørgsmaalet vil være ham af mere underordnet Betydning, i mange Tilfælde, tværtimod hvad der af Kommissionen maa antages tilfaldet, vilde blive stillet mindre gunstigt, end om han paa sædvanlig Maade havde

kunnet henvende sig til Bandyndsmændene. Man har derfor anset det for rigtigst, at ogsaa de heromhandlede Tilfælde behandles overensstemmende med de almindelige Regler i § 47, 1ste Stykke.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 61, sidste Punktum, angaaende Magelæg skal man henholde sig til, hvad der er bemærket til § 10.

I Henhold til, hvad der i Motiverne til Kommissionens Udkast er udvirket angaaende den rette Forstaaelse af den i Udkastets § 63 under Nr. 2 opstillede Hovedregel for Afgjørelsen af Spørgsmaal om Ret til Bands Afbenyttelse, hvorefter Fordring paa Bandets Afledning i Almindelighed bør have Fortrin for Fordring paa dets Afbenyttelse, har man fundet det rigtigst ikke at optage denne Bestemmelse som et selvstændigt Nr., men derimod med en noget forandret Affattelse at knytte den til Bestemmelsen under Nr. 1, af hvilken den fremtræder som en Anvendelse i en enkelt Retning.

Den i § 65, 2det Stykke, foretagne Forandring er ifkun en Redaktionsændring.

Naar Landvæsenkommissionens Kjendelse i det i Sens 3die Stykke omhandlede Tilfælde gaaer ud paa, at et ved et offentligt Vandløb værende Bandingsanlæg, som er inærtsat, forinden Vandløbet blev optaget blandt de offentlige, skal fjernes, bør der formentlig, saafremt der i sin Tid har været fuld Hjemmel for Anlægget, altid tillægges Vedkommende Erstatning for det Tab, som han maatte lide ved dets Fjernelse, og man har derfor tilføjet en dertil sigtende Bestemmelse.

Den Omstændighed, at et nyt Bandingsanlæg vilde gribe forstyrrende ind i et allerede bestaaende Bandingsanlæg, bør selvfølgelig i mange Tilfælde være en ligefrem Hindring for, at det nye Anlæg kan nyde Fremme. I Motiverne til Kommissionens Udkast § 67, andet Stykke, er det nu vel ogsaa forudsat, at det kun er ældre mindre Bandingsanlæg, der kunne komme til at vige for et nyere, mere omfattende Projekt, men man har dog anset det for tærfest, at der i selve Lovens indeholdtes en Antydning af denne Forudsætning, og man har derfor i det nævnte Stykkes 9de Linie efter „bestaaende“ tilføjet „i Forhold til det nye mindre betydligt“.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 67, 3die Stykke, bemærkes, at det af Kommissionen er antaget, at det altid vil være til Skade for de ved et Vandløb beliggende Møller eller lignende Værker, at Vandet føres uden om disse, og at de paagjældende Eieres eller Brugeres Interesser derfor ikke vilde være fuldt betryggede, saafremt der herimod ikke gaves dem yderligere Beskyttelse end den, hvortil § 74 aabner dem Udgang for det Tilfælde, at de formene at ville blive skadelidende som Følge af den med Vandingen forbundne Fordampning og Siøning. Dette er Grunden til, at der i det førstnævnte Tilfælde i Modfætning til det i § 74 omhandlede er givet dem